

Frederikshavn har indvendt mod os Socialdemokrater — og det ærede Medlem fra Verninge gik saa vidt, at han kastede Ordet „Almisse“ ud —, alt, hvad der i saa Henseende muligvis skulde bruges visse Steder ude omkring, preller af paa, at vort Standpunkt var af døde Vilhelm-Lassens Standpunkt, at det er det Standpunkt, som det ærede Medlem fra Assens og en Række Venstremænd indtager — saaledes som det ærede Medlem fra Slagelse (H. P. Hansen) i Gaar dokumenterede. Blandt andet staar Formanden for Partiet Venstre, det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) — det har han udtalt for ikke ret mange Aar siden —, fremdeles paa Standpunktet „vederlagsfri Alderdomsforsørgelse“. Alle disse Angreb paa vort Princip, alle disse Udtalelser, hvormed det ærede Medlem fra Verninge endte i Gaar, om, at han vilde Retsprincippet i Modsætning til vort Forsørgelses- eller Almisseprincip — alt dette falder til Jorden overfor den Kendsgerning, at store Dele af hans eget Parti og mange af hans egne fremragende Meningsfæller principielt staar paa samme Standpunkt som vi.

Hermed tror jeg at have svaret paa det væsentlige af, hvad der er indvendt mod mine foregaaende Taler, og jeg skal endnu en Gang anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling i det Udvalg, der formentlig vil blive nedsat, og til hurtigst mulig Fremme.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 8de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen-Sønderup: Jeg beskæftigede mig i Gaar ikke særlig indgaaende med, hvad den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Borgbjerg) har udtalt, og jeg skal heller ikke i Dag komme ind paa en nærmere Imødegaelse deraf. Naar den ærede Ordfører for Forslagsstillerne i et tidligere Møde f. Eks. begrundede Forslagsstillerens Standpunkt: at Udgiften til Invaliditetsforsørgelsen alene skal afholdes af Statskassen, med, at denne Understøttelse blev afgjort af en Statsinstitution og ikke af en kommunal Institution til Trods for, at der i selve det Lovforslag, som det ærede Medlem har været med til at forelægge, staar, at naar Invaliditetsraadet har afgjort, om der foreligger de $\frac{2}{3}$ Nedsættelse af Arbejdsevnen, skal der af vedkommende Kommunalbestyrelse træffes Afgørelse af, om der skal tilstaa den paagældende nogen som helst Understøttelse, vil enhver

forstaa, at man, naar man ønsker at diskutere sagligt, ikke finder nogen større Anledning til at diskutere med det ærede Medlem, som saaledes begrundet en Bestemmelse i Lovforslaget med noget, som ikke alene ikke staar i Lovforslaget, men som er stik modsat af, hvad der staar.

Det ærede Medlem siger nu, at naar jeg har talt, som jeg har, er det naturligvis, fordi jeg skal forene de modstridende Anskuelser indenfor Partiet Venstre. Det har det ærede Medlem ikke nogen som helst Berettigelse til at sige, thi jeg har i min første Tale udtrykkelig gjort opmærksom paa, at der er forskellige Opfattelser indenfor Venstre ligesom indenfor andre Partier. Jeg har altsaa ikke haft nogen som helst Anledning til at gøre Forsøg paa at forene forskellige eller modstridende Opfattelser. Hvorfor i al Verden skulde jeg det? Det er jo en ærlig Sag, at der er forskellige Meninger i Partiet om et Spørgsmaal som dette. Dette har jeg udtrykkelig gjort opmærksom paa, og jeg har derfor ikke fundet Anledning til at komme ind paa nogen Imødegaelse af, hvad det ærede Medlem tidligere har sagt. I saa Henseende tror jeg, at de faa Bemærkninger, jeg har haft Lejlighed til at gøre, viser Lødheden af, hvad det ærede Medlem paa det rent saglige Omraade kan fremføre.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Borgbjerg): Skønt det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) ikke er det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), fristes jeg til at anføre et Citat, og det skulde da være de Ord fra Hostrups „Genboerne“ om, at Madammen behøver ikke at blive arrig. Det er der nemlig ikke den fjerneste Grund til her, medmindre det ligesom er et uvilkaarligt Udtryk for hans Sindsstemning efter den Debat, der her har fundet Sted. Der var i det ærede Medlems sidste Udtalelser et arrigt Tonefald, som jeg afviser som ganske uberettiget. Det ærede Medlem sagde, at han havde ingen Grund til at føre saglig Kritik overfor mine Udtalelser, og han nævnedes en Enkelthed af disse, som skulde være Beviset herfor. Det var noget, jeg havde sagt, for øvrigt ikke blot til det ærede Medlem, men i Anledning af nogle Bemærkninger af den højtærede Indenrigsminister, som sagde, at det var et tvivlsomt Punkt, dette, at Forslagsstillerne lod Staten betale hele Invaliditetshjælpen. Overfor dette hævdede jeg, at det var sagligt velbegrundet,